

[Indenrigsministeren]

der opstår alvorlige etiske problemer. Lad mig blot nævne de sidste ugers diskussion om adgangen til abort på grundlag af barnets køn ved fosterdiagnostik. Havde vi ikke reglen i § 3, ville et område som fosterdiagnostikken være unddraget det etiske råds kompetence. Samtidig må vi være varsomme på dette område. Som jeg og min forgænger adskillige gange har fremhævet, er det ikke meningen med denne bestemmelse, at det etiske råd skal udvikle sig til en ny tilsyns- og klageinstans, ligesom vi fortsat her i landet skal respektere lægens frie ordinationsret i den konkrete læge-patient-situation.

Lad mig til slut sige, at jeg håber, at vi om dette forslag kan nå en bred enighed i Tinget. Vi befinder os på et område, hvor det måtte være muligt at se på sagen mindre som partipolitikere end som repræsentanter for en almen interesse i at få tilvejebragt et regelsæt. Den offentlige debat, som har fundet sted siden november 1985, tyder ikke på et formindsket behov for, at der nu tilvejebringes et regelsæt, og det er derfor mit håb, at vi i denne samling når til enighed.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om frikommuner.

(Lovforslag nr. L 77).

Lovforslaget er et led i den løbende proces med tilvejebringelse af hjemler til gennemførelse af frikommuneforsøg – en proces, der indledtes ved Folketingets vedtagelse i foråret 1985 af den første lov om frikommuner og videreførtes ved den seneste frikommune-lov af juni 1986.

Det foreliggende forslag til ændring af frikommuneloven indeholder dels nye hjemler til forsøg, dels et forslag om forlængelse af frikommuneforsøgsperioden.

De nye forsøg, som forslaget vil give mulighed for, berører som de tidligere frikommunelove mange forskellige ministres områder. Vedtagelse af forslaget vil således f.eks. give mulighed for smidigere administration af offentligt støttet byggeri og ret til for friamtskommunerne at opkræve betaling af kommunerne for færdigbehandlede patienter, der ikke kan udskrives fra sygehusene, fordi bopælskommunen ikke har tilstrækkelig

plejehjemskapacitet m.v. Endvidere kan nævnes forsøg på skatteområdet med at lade borgerne vælge, om en klage over en ligningskommissionsafgørelse skal behandles af skatterådet eller af Landsskatteretten, og forsøg på socialområdet med overførsel af revaliderings- og pensionsnævnenes kompetence i sager om førtidspension til kommunernes sociale udvalg.

Regeringen har ikke ved fremsættelsen af dette lovforslag taget stilling til de enkelte forsøgs hensigtsmæssighed. Hele frikommunearbejdet hviler netop på den forudsætning, at arbejdet skal være hævet over sektorpolitiske og partipolitiske interesser – og det medfører naturligvis også, at vi må medtage hjemler til forsøg, som vi politisk set måske ikke er alt for begejstrede for.

Der er fortsat stor interesse i frikommunerne for gennemførelse af forsøg. Der er således på nuværende tidspunkt godkendt 100 forsøg, og flere er på vej, hvilket jeg finder ret imponerende – også taget i betragtning, at der nødvendigvis må gå lidt tid, inden frikommunerne og ministerierne internt og i forhold til hinanden finder den rette arbejdsform i så stort et projekt.

Nu, hvor det første store pres for gennemførelse af forsøg er aftaget lidt, er der blevet tid og ressourcer til rådighed for de mere utraditionelle og mere gennemgribende forsøg. I forbindelse hermed er opstået ønske om forlængelse af forsøgsperioden. En del forsøg kræver nemlig så lang tids forberedelse både politisk og teknisk, at de – hvis de skal kunne evalueres – må løbe over længere tid, end der er mulighed for efter den gældende lov. Jeg har derfor allerede på nuværende tidspunkt medtaget et forslag om forlængelse af forsøgsperioden med 4 år, svarende til en ny kommunalbestyrelsesperiode.

For så vidt angår spørgsmålet om evaluering af frikommuneforsøgene skal jeg tillade mig at henvise til den samtidig afgivne redegørelse til Folketinget for frikommunearbejdets hidtidige forløb.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Finansminister (Poul Simonsen):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte: